No. 28. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 7 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28. Februarij. Men meldt uit Breslau, 18. Februarij: Nog zijn de geregts-akten over het ongelukkige voorval van vergiftiging, hetwelk hier kort geleden door onvoorzigtigheid en misverstand veroorzaakt was, niet gesloten en reeds weder moeten wij een tweede treurenis, hetwelk echter onder geheel andere omstandigheden heeft plaats gehad. Het zesjarige kind van eenen hier woonachtigen slotenmakersbaas was door de thans heerschende keelontsteking aangetast en bevond zich onder geneeskundige behandeling. Door eene vriendin van het huis, die meer vertrouwen in eene kwakzalverin dan in eenen beproefden arts stelde, werd zulk eene vrouw, *gelwicht* geheeten — die wegens hare gevaarlijke beunverrijen in het geneeskundige vak reeds herhaalde malen gestraft en bij twee gelijkluidende vonnissen uit de stad gebannen was, doch aan welke men op dringend aanzoek harer kinderen en in aanmerking van haar ziekelijk ligchaam in hulpeloosheid, waarom zij in geene andere gemeente opgenomen zou geworden zijn, tegen beloofte van zich nimmer weder met geneeskundig verrigtingen te bemoeijen, vroorloofd had in de stad te blijven — bij de ouders van het zieke kind gebragt. Aldaar proefde zij de door den doctor voorgeschrevene artsenij, welke reeds goede werking gedaan had, keurde dezelve af en beloofde onbedenkelijk, het kind binnen drie dagen gezond te maken, bijaldien men het haar wilde toevertrouwen. De ongelukkige ouders hieten zich door deze beloften verblinden en bewilligden dat hun kind door de kwakzalverin behandeld wierd. Deze gaf nu aan het arme kind, op drie verschillende plaatsen, open op en bragt uit haren zak eene flesch met zekeren drank te voorschijn, waarvan zij het kind eenen lepel vol gaf goot. Onmiddellijk na het gebruik daarvan deden zich bij eene gewelddige stuiptrekkingen op, die oogenblikkelijk door den dood gevolgd werden. Toen nu de ongelukkige ouderen wilden weten, wat het wijf hun kind had ingegeven, goot zij in hunne tegenwoordigheid het rest in de flesch aanwezige vocht op den grond uit, en stopte de flesch aan stukken. Hoezeer nu wel de glasscherven verzameld en aan het geregt in handen gesteld zijn kan men bezwaarlijk hopen, de vraag, wat de flesch eigenlijk bevat mag hebben, voldoende beantwoord te zien. Ondertusschen is het wijf gevat en wordt ondervraagd.

— Nog nooit is er naar 's menschen geheugen zoo veel sneeuw in Italie gevallen als dit jaar. diepe dalen zijn geheel en al met sneeuw gevuld, en de zuidoosten wind (sirocco) die sedert eenige dagen waait, is niet in staat zelve te doen smelten. Diligences met zestien paarden vracht ossen bespannen, hebben niet dan met de grootste moeite door deze vaste sneeuw kunnen komen.

ENGELAND.

LONDEN, den 28. Februarij. In Engeland zijn proeven genomen tot bepaling van het drijvend vermogen van kurkkoker. Daaruit is gebleken, dat een matras van deze stof vervaardigd en slechts 25 ponden wegende, door het gewigt van zeven menschen niet onder water gehouden kan worden, en twee personen daarop zoo veilig in zee varen gaan als aan boord van een schip. De matrassen en hoofdkussens van deze stof vervaardigd zijn even veerkrachtig, zacht en aangenaam in het gebruik, als die van beste paardenhaar vervaardigd, en bezitten het voordeel nimmer plat te worden.

De berigten uit Indië zijn voor onze wapenen ongunstig. De opstand heeft zich in het rijk van Oude uitgebreid, en onze kantonnementen te Sultampour; 10 mijlen van Oude, waren aangelast.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28 Februarij. Sommige onzer bladen nemen heden uit de Engelsche bladen, den volledigen inhoud over, van het door de vijf groote mogendheden te Londen geteekende en door vier van dezelve geratificeerde tractaat, betrekkelijk de slavenhandel; het *Journal des Débats* geeft dit zeer uitgebreide stuk volgen door het volgend kort verslag van de hoofdbepalingen voor deszelfs werkkring. „Op de Atlantische Oceaan, zal het regt van onderzoek worden uitgeoefend op de volle breedte van die zee, ten noorden van den 32n graad noorder breedte, dat is, ten zuiden van de lijn, die zich uitstrekt van af de haven van Mogador langs de kust van Marokko, tot aan Savannah op de kust der Vereenigde Staten van Noord-Amerika op het punt, waar de grens der beide Staten van Georgie en van Zuid-Carolina op de zee aanloopt. Van de Marokkaan af wordt de streek, binnen welke het regt van onderzoek uitgeoefend zal worden, ten Westen door de Oostkust van Amerika bepaald en loopt dezelve zuidwaarts af, tot aan den 45. graad zuider breedte, dat is te zeggen, dat zij omvat de kusten van Georgia, van de Florida's, de geheele golf van Mexico, de kusten van Guiana, van Brazilie, van de Argentijnsche republiek en van Patagonie tot aan de Kaap van las Bathiis.

» Op dit punt, dat is te zeggen aan den 45. graad zuiderbreedte neemt de streek een einde; de Amerikaansche kust strekt haar ten westen tot grens; oostwaarts volgt zij den 45. graad breedte tot op het punt waar dezelve doorsneden wordt door den 80. graad oosterlengte van het observatorium van Greenwich, dat is, tot onder den meridiaan van Kaap Comorin, aan het uiteinde van het Indische schiereiland gelegen. De geheele, tusschen deze beide uiterste punten vervatte zeeruimte is aan het regt van onderzoek onderhevig; te weten: de Atlantische Oceaan, de geheele Afrikaansche kust, tot op meer dan twee honderd vijftig mijlen, ten zuiden van haar zuidelijk uiterste punt, de Kaap de Goede Hoop, de Indische zee, de Roode zee, de Arabische zee, de Persische golf en de westkust van Indie of de kust van Malabar.

» In het kort, uitgezonderd de vaart op de Middellandsche Zee, of die van eenige Europesche haven naar eenige haven van Canada en van de Staten van Maine, van Massachusets, van Nieuw-York, van Connecticut, van Nieuw-Jersey, van Maryland, van Dalaware, van Virginie, van Noord- en Zuid Carolina, zal geen vaartuig, aan eene der contracteerende partijen behoorende, eenigen zeetogt kunnen doen, zonder aan het regt van onderzoek onderhevig te zijn."

— In Engeland kost een soldaat 540 fr.: dit is zeer duur; daarom heeft Engeland ook weinig soldaten. In Frankrijk 340 frs., in Pruissen 220 frs., in Oostenrijk 240 frs., en in Rusland 120 frs.

— *La Gazette de France* behelst het volgende:

« Wat doet Engeland op dezen oogenblik? Zij is strijdende en zich uitbreidende in Indië, in China, in Nieuw-Zeeland, zich invloed verzekerende in Spanje, Portugal en Belgie. Zij overstroomt de wereld met hare koopwaren. Zij heerscht over alle zeeën. Zij zoekt in Afrika door te dringen. Zij is overal, in de Roode Zee, op de Euphraat.

« Wat doet Rusland? Zij is in Indië, in Persië, in Polen; hare vloten zijn in Sebastopol, voor Konstantinopel. Zij strekt hare handen naar Azië en Europa uit.

« Wat doet Pruissen? Zij stelt zich tot het middelpunt van den koophandel in Duitschland, en wacht gelegenheid, om denzelven geheel te verkrijgen.

« Wat doet Oostenrijk? Zij verbetert of perfectionneert de landen, die haar aan hare talrijke provincien verbindt, Italië, Hongarije, Bohemen, Servie, Bosnié. Zij zoekt door de ijzeren spoorwegen den Donau aan al hare bezittingen te verbinden.

« Wat doet Frankrijk? Zij voert oorlog tegen de drukkers, tegen *de Mode*, tegen *de Gazette*, tegen *de National*, tegen *de Siècle*; zij wankelt tusschen de portefeuille van *Guizot* en die van *Thiers*. Hare werken veroorzaken een te kort van 2 millard en een jaarlijks budget van 1300 millioen. Maar hare hoofdstad zal ook op nieuw met bastilles worden voorzien, en men zal ijzeren spoorwegen aanleggen."

— Wij vinden in de *Courrier de Lyon*, de volgende opmerkingen:

Men zou zich grootelijks bedriegen, indien men meende dat de Parijsche dagbladen, de heerschende opinie, hetzij van de kamers, hetzij van de hoofdstad uitdrukten.

De Parijsche pers is heden eene soort van vrijmetselarij geworden, die zelfs spijt der meer of min ernstige geschillen die tusschen hare leden kan ontstaan, door den band van eigenbelang vereenigd is, welke alle staatkundige beschouwingen beheerscht.

Het is eene industrie, gelijk die der smeden en wevers enz., wier verschillende agenten met elkander wedijveren, maar in een bijzonder geval, bij eene aanspraak, of bij een algemeen gevaar, terstond elkander verstaan en elkander de hand reiken.

— Een vreeselijke storm, die gedurende eenige dagen op de kusten van Katalonie gewoed heeft, heeft onze zeelieden de gelegenheid verschaft om zich te onderscheiden. Het Fransche schip de *Deux Frères*, komende van Oran, door het geweld van wind en stroom voortgedreven, was op het punt van op de bank bij den ingang der haven te vergaan, toen de bevelhebber van het Fransche station aldaar, Kapitein *Cattier*, twee sloepen tot hulp afzond. Hoewel deze sloepen meermalen door de golven overstelpt werden, gelukte het evenwel aan onze zeelieden om een kabel naar het in gevaar verkeerende schip te brengen, en dien vervolgens aan land vast te maken. Spoedig vormden meer dan twee honderd personen; waaronder de kommandant zelf, de secretaris van het Fransche consulaat, en een groot aantal andere Franschen, eene lange reeks en hadden het geluk om met inspanning van krachten het schip te redden. Een Spaansche vaartuig is ingelijks door den moed en den ijver onzer zeelieden gered; toen dezen vervolgens later aan land kwamen, deden de zeelieden van Barcelonetta de lucht van gejuich ter eere der onze weergalmen.

— Er is niets zoo gerings en van zoo weinig aanbelang of het kan te Parijs aanleiding geven tot eene oproerige beweging, door welke het leven der burgers wordt bedreigd. Zoo heeft er, dezer dagen zulk eene beweging plaats gehad die, zoo men daaraan eene bijzondere benaming wilde geven, met die van het *honden-oproer* bestempeld zoo kunnen worden. De *Gazette des Tribunaux* geeft daarvan het volgende verhaal:

„Den 27 dezer ten drie ure des namiddags, zijn de bewoners van de straat *Geoffroy-Lasnier*, en van de gracht *des Ormes* in opschudding gebragt door een hond, die een waar oproer heeft veroorzaakt.

In weerwil van de herhaalde waarschuwingen van de politie, bij welke de eigenaren van honden aangemaand worden, dezelve niet te laten rondzwerven, ontmoet men er steeds die geene meesters hebben en die de stad, tot groot gevaar der ingezetenen doorloopen. Een agent van politie, met name *Blainvillain*, doorkruiste eergisteren de straat *Geoffroy-Lasnier*, de zwervende honden opvangende en hen werpende in eenen hem volgenden wagen, op welken zich een toestel bevond, waardoor de honden in weinig oogenblikken versmoord worden. Hij had een geel schoothondje hetwelk hem voorkwam een zwerveling te wezen, gegrepen en in de noodlottige kar geworpen.

Eenige oogenblikken later komt de eigenaar van het dier uit een naburig huis, naar zijn hondje roepend en fluitend en zich zeer ongerust betoonend, van het niet te zien. Een oud vrouwtje, die de expeditie van *Blainvillain*, gade geslagen had, verklaarde aan den eigenaar van het hondje, wat er van de zaak was. Deze hierop in woede ontstoken, loopt den wagen na, al roepende: *Halt! Halt! Geeft my myn' Hond terug.* Op dit jammergeschrei stroomt er een vloed van menschen van allerlei soort uit de naburige huizen om met den eigenaar van hed opgevangen hondje den doodwagen na te zetten. Het is op de gracht *des Ormes*, dat dezelve wordt ingehaald. *Blainvillain*, ziet zich in een oogenblik ingesloten, den gang van zijnen wagen gestopt. Slagen en stompen worden hem met kwistige hand toegedeeld en nog even tijdig redt hij zich met de vlugt in een spekslagers winkel, of hij had er het leven bij ingeschoten. De hatelijke wagen wordt opengebroken, dezelve bevat eene massa honden; vele er van zijn reeds dood, maar een twaaftal, nog tijdig ontzet, springt op straat, en derzelver gehuil en gejank doet de lucht van alle mogelijke toonen weergalmen.

Intusschen was de militaire magt aangerukt; maar zij was onbestand tegen de menigte, die ieder oogenblik aangroeide en schreeuwde, dat men den leelijken wagen in het water moest gooijen. Het paard uit te spannen, den wagen te vermeesteren, naar de brug *Marie* te trekken, de draagbomen te breken en den wagen in de Seine te werpen, was het werk van een oogenblik. Met deze ellendige wraak nog niet voldaan, wil de menigte nu het huis van den spekslager overweldigen, om hem te straffen voor het verleenen van eene schuilplaats aan den hond-moordenden agent, en ook dezen weder in handen te krijgen; maar hij was zoo verstandig geweest van het te ontvlugten. De spekslager had veel last te lijden, maar zijne kloeke honding en die van eenige, tot zijn ontzet toegeschoten buren, deden de muiters deinzen en alles verstrooijen, waardoor de rust hersteld werd.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2 Maart. Het hof van assises van gisteren en heden heeft, onder eenen ontzettenden toevloed van toehoorders, eene tweede en derde zitting gehouden, over de zaak van het komplot. In de zitting van gisteren zijn de heeren *de Crehen*, gewezen kapitein-kommandant van de kompagnie der September-gekwetsten, en de Generaal *van der Meeren*, ondervraagd geworden. De eerste herhaalde, doch zoo het schijnt met eenige mindere vastheid de reeds bij de instructie gedane beschuldigingen tegen zijne medegevangenen; het was, zeide hij, de Generaal *van der Smissen*, die hem tot deelneming aan het komplot heeft pogen over te halen; hij had hierin schijnbaar bewilligd, maar de zaak bij den administrateur der algemeene veiligheid aangegeven; beide *van der Smissen* en *van der Meeren*, hadden hem gelden in handen gesteld, om daarvoor geschut, ammunitie enz. aan te koopen; tot aankoop van het eerste had hij zich naar Antwerpen begeven, waar hij werkelijk twee stukken voor 2400 francs gekocht had en dezelve vervolgens naar Brussel aan het lokaal Tivoli had doen verzenden, als de eenige plaats werwaarts men zulks

zonder opzien te baren, kon doen. Bij dit alles ontkende *de Crehen*, dat, voor zoo ver hij weet, de baronnes *van der Smissen*, aan de beraadslagingen deelgenomen heeft; ook zeide hij zich niet wel te herinneren of er gezegd was dat de Koning van Holland zijn woord had gegeven om, bijaldien de provisionele regering hem riep in vierentwintig uren tijds te Brussel te zijn, en ook niet te weten of er gezegd is, dat het bevel om te beginnen uit Holland verwacht moest worden. Daarentegen herinnerde hij zich wel, dat men hem verhaald heeft, hoe de Generaal *Daine*, tot de beweging moest medewerken.

De Generaal *van der Meeren*, die vervolgens verhoord werd, ontkende al de beschuldigingen van *de Crehen*. Hij verklaarde het gevondene geschut in de geregtszaal voor het eerst gezien en nimmer als mogelijk ondersteld te hebben dat een ambteloos burger in België kanon koopen kon. Voorts toonde hij, dat sommige hem in den mond gelegde uitdrukkingen niet wel door eenen militair gebruikt konden zijn.

De zitting van heden is (zoo ver het verslag daarvan gaat) aan de ondervraging van den beschuldigde *Verpraet*, en het hooren van eenige getuigen besteed. Het slot van *Verpraets* verhoor heeft eene opmerkelijke bijzonderheid opgeleverd. Hij verklaarde namelijk, dat 11. Maandag, toen de beschuldigden naar het hof van assises gebragt stonden te worden, *de Crehen* hem in den gang der gevangenis, en wel in bijzijn van den cipiers-knecht had aanbevolen, toch vooral de medebeschuldigden te bezwaren want dat het schavuiten waren, die hem zelfs geen vijf franken stuk zouden willen geven; *Verpraet* voegde overigens er bij, dat hij het aanzoek geweigerd had. Naauwelijks was deze verklaring geschied, of een van de advokaten der beschuldigden drong er op aan, dat de bedoelde cipiers-knecht zonder verwijl gehoord werd. De intusschen over zijn ondersteld gezegde ondervraagde *de Crehen*, loochende het met een glimlach, en de advokaat-generaal *de Bavay*, verzette zich tegen het veranderen van de orde der verhooren en het ontbieden van den cipiers-knecht. Hierop liet de heer *de Bavay* nog eenen sterken uitval tegen *Verpraet* volgen, en gaf te kennen, dat men, om op de regering en de politie eenen schijn te werpen, als of zij eene schandelijke rol bij de beschuldiging speelden, aan *Verpraet* zijne aangifte zeer wel had kunnen *inblazen*.

Een ander advokaat der beschuldigden antwoordde hierop, dat indien het publiek ministerie zich durfde verooorloven, bij personen, welke het niet noemde, eerlooze en strafbare handelingen te onderstellen, de verdediging ook het regt zou hebben om te doen verstaan, dat wanneer men acht dagen lang wachtte om den cipiers-knecht te ondervragen, men dien knecht ook zeer wel kon *inblazen* wat hij te antwoorden had.

Het gevolg is geweest, dat de Heer *de Bavay* verklaard heeft, zich niet langer tegen het ontbieden van den cipiers-knecht te verzetten. Wat de man getuigd heeft, zal een (*nog niet ontvangen*) verslag van den verderen loop dezer opmerkelijke teregt-zitting moeten leeren

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 1. Maart. Men vernemt dat het den Koning Groothertog behaagt heeft in de vroegere organisatie van het limburgsch-luxemburgsch bonds-contingent eene wijziging daar te stellen, en het in diervoege te verdeelen, dat door Luxemburg een bataillon infanterie, benevens de cavalerie, en door Limburg mede een bataillon infanterie en de artillerie zal geleverd worden, ten gevolge waarvan twee provinciale commando's, een voor Luxemburg en een voor Limburg, benevens twee hoofd-administratien, zullen daargesteld worden.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den 28 Februarij, heeft de heer *Schooneveld* het woord gevraagd en uit naam van den heer *F. van Sorge*, oud provincial ambtenaar van Zeeland, aan de vergadering aangeboden een exemplaar van diens onlangs uitgegeven werkje, getiteld: *Proeve om te geraken tot eene nieuwe algemeene wetgeving op het Armwezen in Nederland.* »Ik heb, zegt de heer *Schooneveld*, dit belangrijk werkje gelezen, en ofschoon ik niet bevoegd ben om te beoordeelen, veel min te beslissen, in hoe verre de daarin vervatte voorstellen werkelijk kunnen en behooren te worden verwezenlijkt, doch ik gaarne hulde aan de menschlievende en vrijzinnige beginselen, waarvan de schrijver uitgaat, en aan de volledigheid, waarmede hij al wat tot zijn onderwerp in betrekking staat heeft behandeld. Ik geloof dan ook, dat, indien eenmaal in de bestaande behoefte aan eene wet op het armwezen mogt worden voorzien, het raadplegen van dit werkje van groot nut zou zijn voor de regering, die zoodanig eene wet zou voorstellen, en voor ons, leden der Staten-Generaal, die met het onderzoek daarvan belast zouden zijn." — Het aangeboden werkje zal in de boekerij worden geplaatst.

— Men meldt uit Sleeuwijk, (Prov. Noord-Braband) van den 28. Februarij: Dezen middag ten half een ure, waren eenige ingezetenen dezer gemeente getuige van een akelig schouwspel op de rivier de Merwede, waarvan een onzer inwoners, *Antony Ottevanger* het rampzalig slagtoffer had kunnen worden. In eene roeiboot van Gorkum komende te midden van een woedend water, door een hevigen westenwind veroorzaakt, had hij, op het midden der rivier door de hooge golven, het ongeluk de boot vol water te krijgen; hetgeen zoo snel toenam, dat binnen weinige oogenblikken het vaartuig omsloeg en den jongeling in doodsnood deed verkeeren. Dit herhaalde zich driemalen en alleen de tegenwoordigheid van geest hield den ongelukkigen ten minste nog met het hoofd boven water. Dadelijk werdt dit onheil door de beide kommissarissen van het veer *J. van 't Sant* en *P. Kentie*, bespeurd, en ommiddelijk werden van beide kanten drie veerhengsten ter redding afgezonden. Een dezer vaartuigen, met voornoemden *Kentie* en twee schippers, met name *P. den Bree* en *W. Wynen*, bemand, had onder het juist bestuur en bijzonder beleid van eerstgenoemden schipper, het geluk den ongelukkigen op eenen kleinen afstand te naderen. Toen werd hem door meergemelde *Kentie* een touw toegeworpen, hetgeen hij het geluk had te grijpen en zoo werd deze met den dood worstelende 24jarige jongeling aan zijne bedroefde moeder en verdere familie wedergegeven, die alle dit akelig schouwspel van den dijk moesten aanstaren.

GOES, den 3. Maart. In deze week heeft alhier een bedroevend maar tevens waarschuwend voorval plaats gevonden. Een jong mensch, zijn bestaan vindende, gelijk velen in deze stad, met in het eiland op koopmanschap uit te gaan, is door het onmatig gebruik van sterken drank waartoe deze soort van kostwinning zoo veel aanleiding geeft, bij avond (na eerst door sommigen gedeeltelijk geholpen te zijn) in eene sloot geraakt en hoewel daaruit nog opgekomen, aan den rand van dezelve gedurende den nacht blijven liggen. 's Morgens in dien toestand gevonden en 't huis gebragt was er nog wel leven in hem, doch niettegenstaande alle aangewende hulp is hij dienzelfden dag bezweken.

Dit Voorbeeld zij alzoo der waarschuwing tegen hetgeen als de naaste oorzaak hiervan kan worden aangemerkt; en daarbij mag tevens worden aanbevolen, dat bij het ontmoeten van menschen in zulken toestand, de menschlievendheid zich niet verloochenen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Artillerie.

In de *Vlissingsche Courant* van 7 Januarij ll. zijn onder anderen eenige aanmerkingen medegedeeld, omtrent onze rijdende artillerie, welke artillerie in geene verhouding staat tot de sterkte der kavallerie, en welke verhouding echter, vooral bij de zoo hoog noodige bezuinigingen, om van geene andere redenen te spreken, niet mag worden uit het oog verloren. Wij willen hier eenige bewijsstukken mededeelen, die kunnen strekken om voorordeelen te vernietigen en de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te overtuigen, hoe nuttig het zoude zijn, dat eenige kundige officieren in hunne vergadering zitting namen, om, wanneer het de belangen des legers of de defensie des lands geldt, de schoonschijnende voorstellingen welke daaromtrent gedaan mogten worden, met krachtige taal en overtuigende bewijzen te wederleggen. Laten wij zien, in welke verhouding in Frankrijk en België, welke rijken wij in dit geval gerust tot voorbeeld kunnen nemen, de rijdende artillerie tot de kavallerie staat.

In Frankrijk zijn 14 regementen artillerie; bij ieder regement zijn 2 batterijen rijdende artillerie geoegd; de kavallerie bestaat aldaar uit 54 regementen, zonder die mede te rekenen welke voor Algiers bestemd zijn; dus: voor 54 regementen kavallerie 28 batterijen rijdende artillerie, makende voor 6 *regementen kavallerie* 3 *batteryen*.

België heeft 3 regementen artillerie bij ieder van welke zich eene batterij rijdende artillerie bevindt; de kavallerie bestaat uit 7 regementen, dus: voor 7 *regementen kavallerie* 3 *batteryen rydende artillerie*.

Nederland heeft 1 regement rijdende artillerie, uit 7 batterijen zamengesteld; deszelfs kavallerie bestaat uit 6 regementen, dus: voor 6 *regementen kavallerie* 7 *batteryen rydende artillerie*.

In Frankrijk en België bestaan geene regementen rijdende artillerie, waardoor de groote kosten voor eene onnoodige stat worden gespaard. Hierbij komt nog, dat in beide rijken de rijdende artillerie zooveel mogelijk dezelfde uniform draagt als de artillerie te voet, terwijl in Nederland de zoo ondoelmatige en kostbare uniform der huzaren voor de rijdende artillerie is aangenomen; deze uniform dagteekent zich nog van den tijd der Fransche revolutie.

Tijdens de Bataafsche republiek hadden wij slechts 2 batterijen rijdende artillerie in dienst, welke zoowel buitenslands, als in den veldtogt in Noord-Holland toereikend zijn geweest; onder Koning LODEWIJK werden dezelve met 1 batterij vermeerderd, zijnde die der garde.

Voorts is het bestaan der rijdende artillerie niet alleen zeer kostbaar, omdat de manschappen te paard zijn gezeten, maar ook dewijl men voor iederen vuurmond twee bereden mannen als paardenhouders noodig heeft, die volstrekt geene andere dienst mogen verrigten, dus: voor 7 batterijen 112 manschappen en paarden, die als het ware niet tegen den vijand werkzaam zijn, terwijl daarentegen bij de veld-artillerie ieder kanonnier een werkzamen post bekleedt.

De beweging met de batterijen en de bedieningen der vuurmonden, zijn voor de rijdende artillerie en veld-artillerie dezelfde; alleen levert het op- en afzitten der kanonniers van hunne paarden eenig verschil op. Bij het manoeuvreren heeft de rijdende artillerie echter niets imposants en vrolijks 't welk de veld-artillerie niet in dien graad heeft: doch de vraag is niet, of het oog van den toeschouwer er ook meer door vermaakt wordt, maar wat bezuiniging daarteit, bij behoud van gelijke kracht.

De doelmatige bewegingen van beide artillerien, hangen voornamelijk van de stuk- of kanonrijders af. Deze, door de bespanning als het ware aan elkander verbonden, moeten de moeijelijkste terreins met spoed en gevaar doorloopen; de kanonnier, op zichzelven zijnde, is beter in staat om ongelukken te voorkomen. Bij het oprukken tegen den vijand houdt de kanonnier reeds stil en zit af, terwijl de stukrijder nog tegen den vijand aanrukt en zich door het wenden van den vuurmond ruimschoots aan het vuur van den vijand blootstelt; ook moet hij, met de rug naar den vijand gekeerd het vuur doorstaan, en bij eenen aftogt door den vijand ingehaald zijnde, kan hij hoegenaamd geene personele defensie uitoefenen, uit hoofde der beide paarden die hij moet vasthouden; daarentegen blijft den artillerist eene personele verdediging over, en evenwel draagt laatstgemelde doorgaans den roem weg.

Bij het vormen van massa's artillerie, tot eene aanzienlijke defensie of aanval, is het niet de rijd. art., welke men daartoe bezigt, maar gewoonlijk beide artillerien vereenigd. Bovendien is het raadzaam, tegenover den vijand weinig artillerie-manoeuvres te maken, dewijl de artillerie in beweging zijnde een dood ligchaam is, geene verdediging heeft, gelijk andere wapenen, waarom zij zich dus aan vernieling blootsteld.

Bij de Fransche en Belgische artillerie heeft men zeer wijzelijk ingezien, dat ieder bekwaam artillerie-officier in staat is om veld- en rijdende artillerie te kunnen commanderen, welke gevoelens met die in Nederland niet schijnen overeen te stemmen.

De mindere rang, waarin Nederland opzigtelijk de groote mogendheden geplaatst is; het defensive stelsel aan de rijk eigen; de weinige terreins (het tegendeel van Frankrijk en België) die zich voor de toepassing der rijdende artillerie in Nederland voordoen, zijn naar ons oordeel overtuigende bewijzen, dat het in stand houden van een even overtollig als kostbaar wapen een onzin is, die dan geene gegronde redenen kan verdedigd worden.

Vraagt men eindelijk, waarom men de doelmatige, maar kostbare en meer voor beide artillerien harmonierende organisatien van Frankrijk en België niet tot voorbeeld heeft genomen, vooral daar het stelsel van bezuiniging zulks gebood? dan is het antwoord: de artillerie te velde heeft sedert 1830 onder het bevel van een officier der rijdende artillerie gestaan, die op de overdreevenste wijze met dat wapen ingenomen was, die bij alle gelegenheden de rijd. art. op den voorgrond heeft geplaatst en de art. te velde in het verschiet heeft gelaten, en die er dan ook bijzonder in geslaagd is, zijn geliefdkoost wapen te bevoordeelen.

Regten voor de maand Maart:

per mud:	Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.
Tarwe en gepelde Spelt	f 0,25	f 0,50	f 0,10
Rogge	- 0,15	- 0,50	- 0,05
Gerst en Mout	- 0,50	vrij	- 0,05
Boekweit	- 0,15	- 0,50	- 0,05
Haver	- 0,75	vrij	- 0,05

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

3 Maart 1842.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
Oude Walch. Tarwe	f 11.00	Boekweit	f 0.00
Nieuwe dito	« 9.80	Zomergerst	« 4.00
Oude Zeeuwsche dito	« 10.50	Winter Garst	« 4 80
N. Zeeuwsche dito	« 9.50	W. Witte Boonen	« 11.75
O. Zeeuwsche Rogge	« 7.20	W. Bruine dito	« 12.50
N. dito	« 5.80	W. Paardenboonen	« 6.00
W. Groene Erwten	« 8.50	Raapolie	f 60.00 p. vat
W. Witte dito	« 7.75	Palentolie	« 62.50 « «
Koolzaad	«	Lijnolie	« 44.00 « «
Z. dito	«	Raapkoeken	f 00 00 de 1040 st.
Haver	« 5.00	Lijnkoeken	« 10.00 « 100 «

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5 Maart. Sedert den 3 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Die Rhein, F. Heijerdahl, Messina, fruit en stukgoederen; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; Kallie, J. Bjornstad, Odessa, wol; Columbine, W. Robertson, Domingo, koffij; The Cleveland, W. Wheldabe, Hull, stukgoederen; Diana, O. Nahmens, Hull, stukgoederen; Archimedes, B. Trappanij, Messina, fruit; de Eendracht, C. Ouwehand, Cefalonia, krenten.

ADVERTENTIEN.

Théâtre de Flessingue.

Les Artistes Français, sous la direction de Mr. HONORÉ auront l'honneur de donner Lundi 7 Mars 1842:

L'AUMONIER DU REGIMENT.

Vaudeville en un acte, par MM. *St. Georges* et *Leuven*.

Un Monsieur et une Dame,

Comédie-Vaudeville en un acte, du MM. *Xavier*, *Duvert* et *Lauzanne*.

KELY!

ou

LE RETOUR DU SUISSE,

Vaudeville en un acte, par Mr. *Scribe*.

Vendredi prochain, pour *la Clôture*:

La Grâce de Dieu,

Vaudeville-nouveau en 5 actes et à grand spectacle.

On commencera à 6½ heures.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

Maart. 1842.

Van Vlissingen.		ur. m.	Van Breskens.		ur. m.
Maandag 7,	vm.	9,	Maandag 7,	vm.	
Dingsdag 8,	-	9,30	Dingsdag 8,	-	
Woensdag 9,	-	10,30	Woensdag 9,	-	
Donderdag 10,	-	11,	Donderdag 10,	m.	
Vrijdag 11,	-		Vrijdag 11,	-	
Zaturdag 12,	m.	12,	Zaturdag 12,	nm.	

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.